

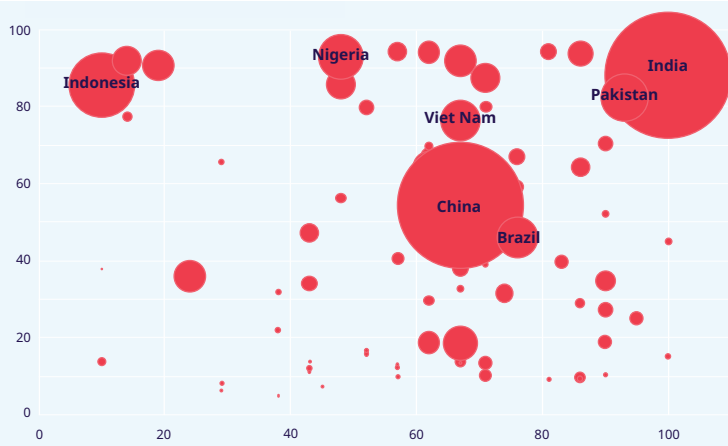
وخیم تر شدن اثرات بحران و تحت تاثیر قرار گرفتن ۸۱٪ نیروی کار در جهان

بازده اقتصادی بخش هایی که مزد کارکنانشان از متوسط پایین تر و سهم زنان در آن ها بسیار زیاد است بیش از سایر بخش ها کاهش یافته است.

وضعیت پایه اشتغال (برآوردهای جهانی برای سال ۲۰۲۰ پیش از همه گیری کووید-۱۹)

بخش اقتصادی	تأثیر بحران بر بازده اقتصادی	سهم هر بخش در اشتغال جهانی (%)	نرخ مزد (میانگین درآمد ماهیانه / میانگین درآمد کل)	سهم زنان (%)
اسکان و تغذیه	زیاد	۴,۳	۰,۷۱	۵۴,۱
املاک و مستغلات، فعالیت های تجاری	زیاد	۴,۷	۰,۹۷	۳۸,۲
تولید صنعتی	زیاد	۱۳,۹	۰,۹۵	۳۸,۷
عمده فروشی و خرده فروشی، تعمیر و وسایل نقلیه موتوری	زیاد	۱۴,۵	۰,۸۶	۴۳,۶

درصد اشتغال غیررسمی نسبت به کل اشتغال

شدت اقدامات دولتی برای مقابله با کووید-۱۹
(شاخص تهیه شده توسط محققان در دانشگاه آکسفورد)

سازمان بین المللی کار هفته گذشته دومین گزارش خود را از کووید-۱۹ و فضای کار در جهان منتشر کرد. طبق گزارش این سازمان، این همه گیری جهانی، ۲۰۷ میلیارد از ۳۰۳ میلیارد نفر نیروی کار (معادل ۸۱ درصد) در جهان را تحت تاثیر قرار داده است.

گرچه بیشتر شاغلینی که تحت تاثیر تدابیر کنترلی قرار گرفته اند ساکن مناطق توسعه یافته تر هستند، کووید-۱۹ کشورهای در حال توسعه را نیز نشانه گرفته است؛ مناطقی با ظرفیت ها و منابع بسیار محدودتر. با وجود اقداماتی از قبیل قرنطینه (محدود یا کامل)، تعطیلی کسب و کارها (الزامی یا توصیه شده)، محدودیت های جابجایی، تعطیلی مدارس و سایر تدابیر کنترلی، کووید-۱۹ با مختل ساختن فعالیت های اقتصادی، سبب کاهش شدید تعداد مشاغل و ساعات کاری شده است.

صفحه ۲ و ۳ را بخوانید

در این نمودار، محور افقی نشان دهنده شدت اقدامات دولتی برای مقابله با کرونا، از جمله شدت قرنطینه و تعطیلی های اعمال شده، می باشد. محور عمودی نیز نرخ اشتغال غیررسمی را نشان می دهد. نمودار حاکی از آن است که در برخی از کشورهایی که اقدامات شدیدی در راستای قرنطینه و سایر تدابیر کنترلی داشته اند، مانند هند، پاکستان، چین و برزیل، بیش از ۵۰٪ نیروی کار در بخش غیررسمی شاغل اند و به طور معمول تحت پوشش تأمین اجتماعی قرار نمی گیرند. شایان ذکر است که شاخص شدت اقدامات دولتی برای مقابله با کووید-۱۹ در ایران تا امروز ۷۱/۴۳ است.

نابرابری در پیشگیری و درمان:

نرخ بالای ابتلای افراد کم درآمد و اقلیت های قومی-نژادی

آمار ابتلا به کووید-۱۹ بر اساس میزان درآمد، پیش زمینه قومی-نژادی، محل سکونت و سایر عوامل ایجاد کننده نابرابری ساختاری متفاوت است.

در روز ۲۳ فروردین، معاون وزیر بهداشت ایران از بالاتر بودن میزان مرگ و میر بر اثر کووید-۱۹ در طبقات پایین تر خبر داد، مسئله ای که در برخی کشورهای دیگر نیز گزارش شده است.

بررسی های نیویورک تایمز نشان می دهد که در خانه ماندن برای همه یک انتخاب نیست و افراد کم درآمد بیش از سایرین در شهر تردد می کنند. همچنین، سیاه پوست های آمریکایی و ساکنان محلات فقیرنشین، بیش از سایرین در معرض ابتلا هستند.

صفحه ۴ را بخوانید

کرونا، نیروی کار و حمایت اجتماعی

بیست و ششم فروردین یکهزار و سیصد و نود و نه | گزارش سوم

وخیم تر شدن اثرات بحران و تحت تاثیر قرار گرفتن ۸۱٪ نیروی کار در جهان

بخش‌های اقتصادی در معرض خطر و مشاغل غیر رسمی بیشتر در کدام مناطق جهان متمرکز شده‌اند؟

به لحاظ منطقه‌ای، سهم اشتغال در بخش‌های اقتصادی در معرض خطر، از ۲۶.۴ درصد در آفریقا تا ۴۳.۲ درصد در کشورهای آمریکایی متغیر است. ولی باید در نظر داشت که در مناطقی چون آفریقا و آسیا، تعداد مشاغل غیررسمی بیشتر و گستردگی شاغلین تحت پوشش حمایت اجتماعی پایین‌تر است. اگرچه میزان مرگ‌ومیر بر اثر کرونا در برخی از کشورهای در حال توسعه

عمده‌فروشی و خرده‌فروشی با ۴۸۲ میلیون شاغل، بیشترین تعداد نیروی کار را داراست؛ نیروی کاری که اغلب کم‌درآمد هستند و مشمول دریافت خدمات حمایت اجتماعی نمی‌شوند. بخشی از این نیروی کار که در فعالیت‌های ضروری چون توزیع مواد غذایی مشغول به‌کارند، گرچه به کار خود ادامه می‌دهند اما در معرض خطر قرار دارند.

بخش اسکان و تغذیه نیز با ۱۴۴ میلیون شاغل از بخش‌هایی است که به شدت تحت‌تأثیر بحران کرونا قرار گرفته است. ناگفته نماند که بیش از نیمی از نیروی کار این بخش را زنان تشکیل می‌دهند. در بخش تولید صنعتی نیز قرنطینه، تعطیلی فروشگاه‌ها، لغو سفارش‌ها و کاهش درآمد، منجر به کاهش تقاضا در بسیاری از صنایع کلیدی هم‌چون صنعت نساجی، اتومبیل، لباس، چرم و کفش شده است. بخش حمل‌ونقل، انبارداری و ارتباطات نیز، با ۲۰۴ میلیون شغل، ضربه خورده است. خلبانان، خدمه هواپیما، رانندگان، کارگران پست و نیز کسانی که در انبارهای توزیع کالا مشغول به کارند، ساعات کاریشان کم شده یا کارشان را از دست داده‌اند. بخشی از این جمعیت نیز، به دلیل افزایش سفارشات آنلاین، بیش از دیگران در معرض ابتلا هستند.

سازمان بین‌المللی کار هفته گذشته دومین گزارش خود را از کووید-۱۹ و فضای کار در جهان منتشر کرد. طبق گزارش این سازمان، این همه‌گیری جهانی، ۲.۷ میلیارد از ۳.۳ میلیارد نفر نیروی کار (معادل ۸۱ درصد) در جهان را تحت تأثیر قرار داده است. گرچه بیشتر شاغلینی که تحت تأثیر تدابیر کنترلی قرار گرفته‌اند ساکن مناطق توسعه‌یافته تر هستند، کووید-۱۹ کشورهای در حال توسعه را نیز نشانه گرفته است؛ مناطقی با ظرفیت‌ها و منابع بسیار محدودتر. با وجود اقداماتی از قبیل قرنطینه (محدود یا کامل)، تعطیلی کسب‌وکارها (الزامی یا توصیه شده)، محدودیت‌های جابجایی، تعطیلی مدارس و سایر تدابیر کنترلی، کووید-۱۹ با مختل ساختن فعالیت‌های اقتصادی، سبب کاهش شدید تعداد مشاغل و ساعات کاری شده است.

برآوردهای سازمان بین‌المللی کار نشان می‌دهد که ساعات کاری در ربع دوم سال ۲۰۲۰، کاهش ۶.۷ درصدی خواهد داشت که (با فرض هفته کاری ۴۰ ساعته) معادل با بیکاری ۲۳۰ میلیون کارگر تمام‌وقت می‌باشد. این برآورد بدین معناست که بخش بزرگی از این نیروی کار درآمد خود را از دست داده و به فقری شدید دچار خواهند شد.

کدام یک از بخش‌های اقتصادی بیشتر دچار افت شده‌اند؟

تأثیرات بحران کرونا بر تمامی بخش‌های بازار کار یکسان نیست و برخی از بخش‌ها متحمل لطمه‌های بزرگ‌تری می‌شوند. بخش‌های کلیدی که دچار افت شدید بازده اقتصادی شده‌اند شامل اسکان و تغذیه، تولید صنعتی، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، املاک و مستغلات و فعالیت‌های تجاری می‌شود. این بخش‌ها نیروی کاری معادل با ۱.۲۵ میلیارد نفر را در سرتاسر جهان به خود اختصاص می‌دهند که تقریباً ۳۸ درصد نیروی کار جهانی را در برمی‌گیرد. از میان بخش‌های اقتصادی که بیشترین میزان کاهش بازدهی اقتصادی را تجربه می‌کنند، بخش

بخش‌های کلیدی که دچار افت شدید بازده اقتصادی شده‌اند، شامل بخش اسکان و تغذیه، عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، تولید صنعتی، املاک و مستغلات و فعالیت‌های تجاری، روی هم رفته ۳۸ درصد از نیروی کار جهان، معادل با ۱/۲۵ میلیارد نفر را در برمی‌گیرند.

اروپا و آسیای مرکزی با نرخ اشتغال غیررسمی ۲۰/۹ درصدی، از پوشش حمایت اجتماعی ۸۴/۱ درصدی برخوردارند؛ این در حالی است که میزان پوشش حمایت اجتماعی در آفریقا، با نرخ اشتغال غیررسمی ۷۱/۹ درصد، تنها ۱۷/۸ درصد است.

ساعات کاری در کشورهای با درآمد متوسط رو به بالا و منطقه آسیا و اقیانوسیه بیشترین میزان کاهش را داشته است.

کاهش ساعات کاری (%)	اشتغال معادل تمام‌وقت ۴۰ ساعته (تعداد شاغلین به میلیون)
۶.۷٪	۲۳۰
جهان	
۵.۳٪	۱۴
کشورهای کم‌درآمد	
۶.۷٪	۸۰
کشورهای با درآمد متوسط رو به پایین	
۷.۰٪	۱۰۰
کشورهای با درآمد متوسط رو به بالا	
۶.۵٪	۳۶
کشورهای پردرآمد	
۴.۹٪	۲۲
آفریقا	
۶.۳٪	۲۹
کشورهای آمریکایی	
۸.۱٪	۶
دولت‌های عرب	
۷.۲٪	۱۵۰
آسیا و اقیانوسیه	
۶.۰٪	۲۴
اروپا و آسیای مرکزی	
۷.۸٪	۱۵
(اروپا)	

سهم اشتغال زنان در عمده‌ترین بخش‌های اقتصادی آسیب‌دیده از جمله بخش اسکان و تغذیه، و بخش عمده‌فروشی و خرده‌فروشی به ترتیب ۵۴/۱ و ۴۳/۶ درصد می‌باشد.

در حال حاضر محدود است، اما بیماری در این کشورها به شدت رو به گسترش است.

بالا بودن سیاست‌های کنترلی در بخش‌های اقتصادی غیررسمی

مشاغل غیررسمی نزدیک به دو میلیارد نفر از نیروی کار جهان را به خود اختصاص می‌دهند و بخش بزرگی از این افراد در کشورهای در حال توسعه ساکن‌اند. نیروی کار غیررسمی (مانند دست‌فروش‌ها، کارگران ساختمانی، کارگران حمل‌ونقل، خدمتکاران و کارگران بازیافت زباله) یا از اقدامات کنترلی، مانند قرنطینه، بسیار متأثر می‌شوند یا خطرات زیادی متوجه سلامتشان می‌شود. تأثیر این اقدامات بر شاغلین بخش غیررسمی در کشورهایی مانند هند و اندونزی قابل توجه است. (به نمودار صفحه یک مراجعه کنید.)

در پاسخ به این بحران‌ها، جدیدترین گزارش دیدبان حمایت اجتماعی (Social Protection Monitor) سازمان بین‌المللی کار در مورد وضعیت ارائه حمایت اجتماعی از سوی کشورها نشان می‌دهد که تا زمان انتشار این گزارش (۱۸ فروردین) ۸۲ کشور، ۱۹۴ بسته حمایتی ارائه می‌دهند. بیشترین میزان واکنش‌ها در کشورهای آمریکایی ارائه شده ولی سهم واکنش کشورهای آفریقایی و آمریکای لاتین در این میان به سرعت در حال افزایش است. در میان ۱۹۴ بسته ارائه شده نیز، سهم بسته‌های مربوط به تنظیم بازار کار (از ۵ به ۱۳ درصد) و تغذیه (از ۲ به ۵ درصد) به سرعت در حال رشد است. لازم به ذکر است که گزارش قبلی دیدبان حمایت اجتماعی در شماره قبل «کرونا، نیروی کار و حمایت اجتماعی» مورد بررسی قرار گرفت.

منابع:

International Labour Organization (6 April 2020). Social Protection Monitor on COVID-19. Retrieved from <https://www.social-protection.org/gimi/ShowWiki.action?id=3417>
International Labour Organization (7 April 2020). ILO Monitor 2nd edition: COVID-19 and the world of work. Retrieved from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/briefingnote/wcms_740877.pdf

بازده اقتصادی بخش‌هایی که مزد کارکنانشان از متوسط پایین‌تر و سهم زنان در آن‌ها بسیار زیاد است بیش از سایر بخش‌ها کاهش یافته است.

وضعیت پایه اشتغال (برآوردهای جهانی برای سال ۲۰۲۰ پیش از همه‌گیری کووید-۱۹)				
بخش اقتصادی	تأثیر بحران بر بازده اقتصادی	سهم هر بخش در اشتغال جهانی (%)	نرخ مزد (میانگین درآمد ماهانه / میانگین درآمد کل)	سهم زنان (%)
آموزش	کم	۵,۳	۱,۲۳	۶۱,۸
مددکاری اجتماعی و فعالیت‌های بهداشتی	کم	۴,۱	۱,۱۴	۷۰,۴
امور دفاعی و اداره امور عمومی؛ تأمین اجتماعی اجباری	کم	۴,۳	۱,۳۵	۳۱,۵
خدمات رفاهی	کم	۰,۸	۱,۰۷	۱۸,۸
کشاورزی، جنگل‌بانی و ماهی‌گیری	کم-متوسط*	۲۶,۵	۰,۷۲	۳۷,۱
ساختمان‌سازی	متوسط	۷,۷	۱,۰۳	۷,۳
فعالیت‌های مالی و بیمه	متوسط	۱,۶	۱,۷۲	۴۷,۱
استخراج معادن	متوسط	۰,۷	۱,۴۶	۱۵,۱
هنر، تفریح و سرگرمی و سایر خدمات	متوسط-زیاد*	۵,۴	۰,۶۹	۵۷,۲
حمل‌ونقل، انبارداری و ارتباطات	متوسط-زیاد*	۶,۱	۱,۱۹	۱۴,۳
اسکان و تغذیه	زیاد	۴,۳	۰,۷۱	۵۴,۱
املاک و مستغلات، فعالیت‌های تجاری	زیاد	۴,۷	۰,۹۷	۳۸,۲
تولید صنعتی	زیاد	۱۳,۹	۰,۹۵	۳۸,۷
عمده‌فروشی و خرده‌فروشی؛ تعمیر و سایل نقلیه موتوری	زیاد	۱۴,۵	۰,۸۶	۴۳,۶

* به آن دسته از بخش‌های اقتصادی اشاره دارد که خود دارای زیربخش‌های مختلفی هستند و هر یک از این زیربخش‌ها به طرق متفاوتی از بحران متأثر شده‌اند.

در حالی که نرخ اشتغال در بخش‌های پرخطر اقتصادی در کشورهای آمریکایی، اروپایی و آسیای مرکزی بیش از سایر کشورهاست، این مناطق از پایین‌ترین نرخ اشتغال غیررسمی و بالاترین میزان پوشش حمایت اجتماعی برخوردار هستند.

کشور	سهم اشتغال در بخش‌های پرخطر (%)	نرخ اشتغال غیررسمی در بخش‌های غیرکشاورزی (%)	میزان پوشش حمایت اجتماعی (%)
جهان	۳۷.۵	۵۰.۵	۴۵.۲
آفریقا	۲۶.۴	۷۱.۹	۱۷.۸
کشورهای آمریکایی	۴۳.۲	۳۶.۱	۶۷.۶
دولت‌های عربی	۳۳.۲	۶۳.۹	-
آسیا و اقیانوسیه	۳۷.۹	۵۹.۲	۳۸.۹
اروپا و آسیای مرکزی	۴۲.۱	۲۰.۹	۸۴.۱

کرونا، نیروی کار و حمایت اجتماعی

بیست و ششم فروردین یک هزار و سیصد و نود و نه | گزارش سوم

نابرابری در پیشگیری و درمان:

نرخ بالای ابتلای افراد کم درآمد و اقلیت‌های قومی - نژادی

در حالی که فقط ۱۴٪ از جمعیت ایالت میشیگان را سیاه‌پوستان تشکیل می‌دهند، ۴۰٪ مرگ‌ومیرهای ناشی از کوید-۱۹ در این ایالت مربوط به سیاه‌پوستان است.

نابرابری در پیشگیری و درمان در نهایت تمام

جمعیت را در معرض خطر قرار می‌دهد

محققان معتقدند که افراد پردرآمد از خطرات آگاهی بیشتری دارند، دسترسیشان به اطلاعات بیشتر است و بیشتر احتمال دارد شرایط دورکاری برایشان فراهم شود. در مقابل، بسیاری از افرادی که در مشاغل کم‌درآمد مشغول به کارند، برای انجام کار خود نیازمند ترک کردن خانه و ارتباط رودرو با سایرین‌اند. متخصصان سلامت عمومی هشدار می‌دهند که این نابرابری در رعایت اصول فاصله اجتماعی و برخورداری از خدمات بهداشتی تمام جمعیت را در معرض خطر قرار می‌دهد. گروه‌هایی از افراد که تست نمی‌شوند، نمی‌توانند در خانه بمانند یا از خدمات حفاظتی و درمانی برخوردار نیستند، به سرعت به خوشه‌های جدید انتقال و ویروس تبدیل می‌شوند.

منابع

Buchanan, L., Patel, J., Rosenthal B. & Singhvi, A. (1 April 2020). A Month of Coronavirus in New York City: See the Hardest-Hit Areas. The New York Times. <https://www.nytimes.com/interactive/2020/04/01/nyregion/nyc-coronavirus-cases-map.html>
Eligon, J., Burch, A., Searcey, D. & Oppel R (7 April 2020). Black Americans Face Alarming Rates of Coronavirus Infection in Some States. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2020/04/07/us/coronavirus-race.html?referringSource=articleShare>
Valentino-DeVries, J., Lu, D. & Dance, G. (3 April 2020). Location Data Says It All: Staying at Home During Coronavirus Is a Luxury. The New York Times. <https://www.nytimes.com/interactive/2020/04/03/us/coronavirus-stay-home-rich-poor.html?smid=tw-nytimes&smtyp=cur>
<http://www.farsnews.ir/news/13990123000366/>
سپهر - 26 درصدی - حمل - و - نقل - عمومی - در - انتقال - کرونا - شدت - بیماری - در - قشر - ضعیف

نرخ ابتلای بالای اقلیت‌های قومی - نژادی

جدا از داده‌هایی که نشان می‌دهد ثروتمندان از ایمنی شغلی بیشتر و مزایایی برخوردار هستند که می‌تواند از ابتلای آن‌ها به بیماری جلوگیری کند، نابرابری‌های قومی - نژادی نیز در نرخ ابتلا تأثیرگذار است. در آمریکا، اختلاف آماری زیادی در شیوع بیماری و میزان مرگ‌ومیر میان سیاه‌پوستان و سفیدپوستان وجود دارد. به طور مثال، در حالی که فقط ۱۴٪ از جمعیت ایالت میشیگان را سیاه‌پوستان تشکیل می‌دهند، ۳۳٪ از نتایج تست‌های مثبت و ۴۰٪ مرگ‌ومیرهای ناشی از کوید-۱۹ در این ایالت مربوط به سیاه‌پوستان است. نسبت بزرگ‌تری از جمعیت سیاه‌پوست آمریکایی در مشاغل کار می‌کنند که امکان دورکاری برای آن‌ها وجود ندارد. این مسأله همراه با تحت پوشش بیمه نبودن بسیاری از آن‌ها، برخورداری از سلامت ضعیف‌تر و روبه‌رو شدن با تبعیض در فرایند درمان می‌تواند توضیح‌دهنده این تفاوت آماری باشد. همین‌الگو، به اغلب احتمال، در مورد اقلیت‌های قومی - نژادی به حاشیه‌رانده شده و مهاجران و پناهندگان در سایر کشورها نیز قابل مشاهده است.

میزان بالای مراجعه در بیمارستان‌های محله‌های فقیرنشین

علاوه بر درآمد و پیش‌زمینه قومی - نژادی، محل زندگی نیز یکی از عوامل تعیین‌کننده میزان درگیری افراد با این بیماری است. آمارهایی که در شهر نیویورک منتشر شده نشان می‌دهد که تعداد مراجعان با علائم شبه آنفولانزا به اورژانس در بیمارستان‌های واقع در مناطق فقیرنشین سه برابر سایر مناطق است و به گفته پزشکان تقریباً همه مراجعان به بیماری کوید-۱۹ مبتلا هستند.

روز گذشته، معاون وزیر بهداشت ایران از بالاتر بودن میزان مرگ و میر بر اثر کوید-۱۹ در طبقات پایین‌تر خبر داد، مسئله‌ای که در بسیاری از کشورهای دیگر نیز مشاهده شده است. شیوع این بیماری تازگی دارد و هنوز رابطه دقیق بین پایگاه اقتصادی - اجتماعی و نرخ ابتلای آن می‌توان تعیین کرد، اما تا همین جایی که نرخ ابتلا بر اساس میزان درآمد، پیش‌زمینه قومی - نژادی، محل سکونت و سایر عوامل ایجاد کننده نابرابری ساختاری متفاوت است.

جابه‌جایی کمتر افراد پردرآمد در سطح شهر

نیویورک تایمز، با بررسی اطلاعات موقعیت مکانی تلفن‌های هوشمند، نشان داده است که رفت و آمد افراد پردرآمد در سطح شهر کاهش بیشتری داشته است. گرچه این آمار مربوط به شهرهای آمریکاست، اما الگوهای مشاهده شده در این کشور، به اغلب احتمال، در بسیاری از مناطق کلان‌شهری دنیا که با این بحران دست به گریبان‌اند نیز قابل مشاهده است.

بر اساس تحلیل‌های نیویورک تایمز، میزان جابه‌جایی تمامی گروه‌های درآمدی، از اوایل ماه مارس (نیمه اسفند)، کاهش یافته است. با این حال، بسیاری از شاغلین کم‌درآمد به رفت و آمد در سطح شهرها ادامه می‌دهند، در حالی که نیروی کار با درآمد بیشتر در خانه می‌مانند تا در معرض کروناویروس قرار نگیرند. از روز ۲۶ اسفند (۱۶ مارس)، زمانی که پیشنهاد محدودیت رفت و آمد توسط دولت آمریکا مطرح شد، جابه‌جایی ثروتمندترین گروه‌ها کاهش بیشتری یافت. البته، برای گروه‌های کم‌درآمد نیز این کاهش بیشتر مشاهده شد، اما با حدود سه روز تأخیر و در ۲۹ اسفند (۱۹ مارس).

این نمودار نشان می‌دهد که گرچه میزان تردد فقیرترین و ثروتمندترین گروه‌ها در شهرهای آمریکا کاهش یافته است، میزان کاهش برای فقرا کمتر بوده و نسبت به ثروتمندان دیرتر کاهش یافته است.

افزایش ۵۰٪ تردد نسبت به میزان معمول

متوسط تغییرات در تردد برای ثروتمندترین و فقیرترین افراد

